

JANEZ KOROŠIN

Ingrid Mager

2. marec 2021 05:45

2. marec 2021 5:45

Predviden čas branja: 5 min

Mestni obredi Janeza Korošina: Mojster, ki je beležil mestni utrip

Mojstru fotografije Janezu Korošinu so ob njegovi 85-letnici v ljubljanski galeriji Photon postavili razstavo z naslovom Mestni obredi. Še do 19. marca so na ogled skorajda neznana in v glavnem še nerazstavljena dela iz njegovega bogatega fotografskega umetniškega opusa.

PREVNO

Kopiraj povezavo

NAJNOVEJSE

21 min	Tadej Pogačar podaljšal z UAE Team Emirates do 2026
51 min	Poklukar predstavili vrstni red cepljenja, časovni okvir pa ostaja neznan
1 ura	#foto Na obzidju zapora v

	Readingu najverjetneje Banksyjev pobegli zapornik
1 ura	V Lendavi iz stanovanjskega bloka padel otrok
1 ura	Varnostne sile v Mjanmaru spet streljale na protestnike, trije v kritičnem stanj...
Vse objave	

Janez Korošin, mojster fotografije: Beline so me vedno pritegovale. Gre za kontrast med č kakšen detajl. (Foto: Jaka Gasar)

V galeriji Photon v Ljubljani pod naslovom *Mestni obredi* razstavlja **Janez Korošin**, mojster fotografije, ki je v 85. letu še vedno zelo dejaven: redno obiskuje razstave, deluje v Fotoklubu Ljubljana, fotografira. »Ko se je uveljavila digitalna fotografija, sem nehal sistematično fotografirati. Tudi računalnik mi je tuj. Res sem prisoten na instagramu in še kje, ampak za to skrbijo drugi. Še

vedno fotografiram tako, kot sem vedno, na film, ki ga potem razvijem doma v temnici,« pove fotograf. Najbolj je prepoznaven prav po krajinskih fotografijah, tokrat pa je na ogled 43 fotografij, ki beležijo mestni utrip.

Umetnik svojega hobija

Prvič se je s fotografijo srečal pri sedemnajstih letih v Fotoklubu Ravne na Koroškem, v tamkajšnjo železarno je prišel službovat kot kemijski tehnik, po odsluženem vojaškem roku pa se je zaposlil v laboratoriju za optično spektroskopijo na Inštitutu Jožeta Stefana v Ljubljani, kjer je ostal do upokojitve. Fotografiranje je bilo vedno bolj za zraven, kot hobi. Na inštitutu pa ni bil edini fotograf, **Marjan Smerke**, s katerim sta (p)ostala velika prijatelja, ga je vpeljal v razstavno dejavnost, pridružila sta se Fotoklubu Ljubljana in Fotogrupi Šolt, poznejši Fotogrupi Ljubljana Šolt, kjer so bili tudi **Joco Žnidaršič, Tihomir Pinter, Stojan Kerbler, Janez Pukšič, Tone Stojko**.

»Svoje fotografije smo pošiljali naokrog po svetu, od Hongkonga do Buenos Airesa, od Južne Koreje do Severne Amerike. Pošiljali smo jih tja, kjer je bila prijava zastonj, če pa ni bila, smo na pošti kupili žetone, da so jih tam lahko unovčili. Ali pa smo preprosto v škatlo poleg fotografij vtaknili še denar,« se smeje Korošin. Sedem iz skupine jih je bilo ravno na podlagi teh sodelovanj na

mednarodnih razstavah potem v Beogradu imenovanih za mojstre fotografije, Korošin je leta 2000 od mednarodnega fotografskega združenja FIAP dobil še naziv eksclenca FIAP.

Ekskluzivni Mestni obredi

Kuratorica razstave v Photonu **Špela Pipan** pravi, da jo je na fotografa opozoril direktor galerije **Dejan Sluga**, ki je omenil, da je Korošin zelo priznan, a malce spregledan. »Ko sem si ogledala nekatere njegove fotografije na spletu, sem vedela, da mora imeti v svojem arhivu še mnogo zanimivega. Nekajkrat sem ga obiskala na domu, pregledala sva skoraj 900 fotografij, vse sem fotografsko tudi dokumentirala. Pritegnil me je način, kako portretira ljudi, kako torej ujame njihovo psihično stanje, pristopi brez karikature, v nekih odločilnih momentih. V teh trenutkih, ki jih lovi, vedno išče tudi belino, ki ima neko likovno vlogo, tudi vsebinsko, ter poudarja to, kar se je dogajalo.«

Večina fotografij na razstavi datira v sedemdeseta in osemdeseta leta prejšnjega stoletja, nastala so ob različnih javnih, družabnih, športnih dogodkih, kajti vedno so ga pritegovali množični prizori. Fotografiral je denimo kajakaške tekme na brzicah Save v Tacnu. »Za tekmo ragbija na šišenskem stadionu sem izvedel iz časopisa, se usedel na kolo in se odpeljal tja. Večkrat sem dobil idejo za kakšen dogodek ravno v časopisu. Fotografiral sem tudi gokart, ki je potekal na območju današnjega BTC, kjer so včasih stala velika skladišča, v Stožicah pa so bile bodisi kasaške dirke ali pa

tombola.« Posebno težko je fotografirati konje, priznava. »Sprednja noga mora biti stegnjena naprej, če tega ni, je fotografija zanič, konj ne deluje v gibanju. O tem me je poučil eden od jahačev. Zato je veliko negativov ostalo nerazvitih, neposrečene fotografije sem znal tudi takoj razrezati.«

Kar nekaj je fotografij s prvomajskega praznovanja na Rožniku, denimo fotografija, kjer v ospredju sedijo otroci, za njimi pa plešejo odrasli. Fotograf pove, da je nastala dopoldne, torej so znali na Rožniku rajati tako podnevi kot ponoči. Dokumentiral je tudi versko romanje k cerkvi Marije Pomočnice na Rakovnik, državne parade na Kongresnem trgu, pogrebe, prireditev Kmečka ohcet. Tako je nastalo kar nekaj portretov, od naključnih obiskovalcev, znanih osebnosti do klošarjev.

Posebnost njegovih fotografij je grobozrnata struktura, kar je posledica uporabe filma za filmske kamere, ki so ga razvili »na trdo«, da je nastala »peščena« fotografija. Mojster poudari, da ta občutljiva tehnika zahteva fotografiranje na slabši svetlobi. »Njegove fotografije imajo ogromno čustvenega naboja, sploh krajinske. Slog in kompozicija govorita o tem, da je zadaj ogromno tehničnega znanja in podkovanosti. Vse njegove fotografije imajo visoko umetniško vrednost, ocenila bi, da je Korošin kar na ravni fotografov mednarodnega združenja Magnum,« dodaja kuratorica razstave.